

HENRIK SIENKIEWICZ:

Z ognjem in mečem

Povsem se je zdelo, da ima Krzečovski prav, zato Flik ni šel dalje in se je oddaljil k svojim Nemcem. Kmalu so se začeli bajdaki bližati desnemu bregu in izginjati v trstičju, katero je kakor na staji pokrivalo na široko razlito reko. Nasledel je pljusk vesel prenehala, čolni so se popolnoma poskrili v bičevju, a reka se je zdela popolnoma pusta. Krzečovski je prepovedal ogenj, petje in razgovor; okolico je obljela tišina, ki jo je tupatam pretrgal daljnji odmev kudaških topov.

Vendar na čolnih ni nihče razen edinega Barabaša zatislil očesa. Flik, viteški in bojaželjni človek, bi bil zletel kakor ptica pod Kudak. Semeni so se tudi potihoma izpraševali, kaj se godi s trdnjavo? Vzdržijo ali ne vzdržijo? A v tem je grom čimdalje bolj naraščal. Vsi so bili prepričani, da trdnjava odbija splošni napad.

"Hmiel se ne šali, a tudi Grodzicki se ne šali!" so šepetali Kozaki. In kaj bo jutri?

Isto vprašanje si je najbrž

DOBRODELJE DOMA

ZDAJ PA SIROTE DOMA. Letna nabiralna kampanja pod škofijskim vodstvom in direkcijo se začne 20. aprila. Zastopniki škofijske korporacije, kateri predstavljajo fare in narodnosti, so že pripravljene da začno s to zbirko, za katero je določena po dobro premišljeni razsodbi za potrebe vse škofijske vsote \$750,000.00.

Velika je vsota, pa je tudi veliko škofijsko področje. Velikanska je pa tudi dobrodelna akcija, za katero se zavzema škofijska uprava.

Če bi imeli ljudje pogled v to, kar se je že doseglo v zadnjih letih potom te organizacije z zidanjem novih zavodov in kar se je starih zboljšalo, in ako bi se šli ob nedeljah prepričati, da bi videli, tiste nesrečnike, sirote, ki so pa srečni, da se nahajajo v teh zavodih, potem bi ne bilo prav nobene skrbi, doseči vsote, ki je zgoraj omenjena.

Vrednosti te dobrodelnosti se ne da preceniti, če pogledamo v dejansko izvrševanje dnevnega oskrbovanja dece in starčkov, ki nimajo nikogar od svojih, da bi se za nje zavzel.

Bodimo škofijskemu vodstvu hvaležni, da se zavzema za to idealno dobrodelnost. Mi pa vzemimo samo drobtince od naših dohodkov in te podarimo z veseljem, ne z godrnjanjem. Tisti ki lahko da več, naj da več. Drugi pa od malega tudi mali del. Naj bomo vsi udeleženi pri tem dobrem delu. Ko bomo videli rezultat te dobrodelnosti, se bo v nas šele zbudila zavest, da so bili, tisti dolarji, katere smo dali za sirote, najboljše investirani, kajti te obresti bodo šle z nami, ko bomo vse drugo morali pustiti na tem svetu po smrti.

Nekaterim sem v ta namen poslal še posebna pisma. Sem zastopnik za to akcijo in to že več let in si štejem v dolžnost, da to delo dobro opravim. Bodite prepričani, da bo to vsakemu štetu v veliko uteho in srčni mir.

ANTON GRDINA, odbornik

stavil tudi Krzečovski, ki je sedel spredaj na svojem bajdadu in se je globoko zamislil. Hmielickega je že davno dobro poznal in ga smatral dosedaj za človeka izrednih zmožnosti, ki mu je manjkala samo priložnost, da bi zletel kakor orel kvišku, a sedaj je Krzečovski čez zares ne oblega Kudaka?

"Če je tako," je mislil Krzečovski, "tedaj je izgubljen človek."

Kako to? Vzdignil je Zaporozje, si zagotovil hanovo pomoč, zbral sile, s kakršnimi dosehal se ni razpolagal noben četnik, pa mesto, da bi šel čim najhitreje na Ukrajino, pobunil črn, pritegnil grajske Kozake, potrl čimprej hetmane in obvladal vso deželo, preden se mu postavijo v bran nove vojske, naskakuje on, Hmielnicki, oni stari vojak nepredoljivo trdnjavo, ki lahko vzdrži celo leto? In dovoli, da bi se njegove najboljše sile razbile ob Kudakovih zidovih, kakor se razbijajo valovi ob skalah slapov? In počaka pod Kudakom, dokler se hetmani ne ojačijo in ga obležejo kakor Nalevajka pod Solonico?

"To je izgubljen človek!" je ponovil še enkrat gospod Krzečovski. "Lastni Kozaki ga izdado! Ponesrečen naskok izzove nejevoljo in strah. Iskra pobune ugasne v samem zarodku — a Hmielnicki ne bo strašnejši nego meč, ki se je prelomil pri ročaju.

Ta glupec!

"Ergo?" je pomišljal gospod Krzečovski, "ergo jutri posadim na breg svoje semene in Nemce, a v naslednji noči udarim nenadoma na sovražnika, oslabiljenega vsled naskokov, potolčem Zaporozje do zadnjega, a Hmielickega vržem zvezanega pred hetmanove noge. Sam je kriv; lahko bi se izteklo drugače."

To nebrzdano častihlepje gospoda Krzečovskega se je pospelo na sokoljih krilih kvišku. Vedel je dobro, da mladi Potocki na noben način ne dospe do jutrišnje noči, torej kdo odseka glavo kači? Krzečovski! Kdo pogasi punt, ki bi lahko s strašnim požarom objel vso Ukrajino? Krzečovski! Morda bo tudi stari hetman malo kriv, da se to izvrši brez sinovčeve udeležbe, a se kmalu izsope, a medtem vsi žarki slave in kraljevske naklonjenosti osvetle zmagovalčevo čelo.

Ne! Treba bo vendar deliti slavo s starim Barabašem in Grodzickim! Gospod Krzečovski se je zelo namršil, a se kmalu pomiril. Saj to staro klado Barabaša vsak čas zakopljejo v zemljo, Grodzicki pa ne hrepeni po ničemer drugim, samo da sme sedeti v Kudaku in tupatam preplašiti s topovi Tatarje, torej ostane edini Krzečovski.

Da bi mogel doseči ukrajinsko hetmanstvo!

Zvezde so migljale na nebu, a polkovniku se je zdelo, da so to biseri na bulavi; veter je šumljal v trstičju, a njemu se je zdelo, da šumi hetmanski bunčuk.

Kudaški topovi pa so grmeli neprestano.

"Hmielnicki da grlo pod meč," je mislil dalje polkovnik, "a to je njegova lastna krivda! Moglo bi biti drugače! Če bi

šel takoj na Ukrajino! Moglo bi biti drugače! Tam vre in buči vse, tam leži smodnik, čakajoč le naistro. Poljska je mogočna, a na Ukrajini nima sil, a kralj ni mlad, bolehen!"

Samo ena bitka, ki bi jo pridobili Zaporozci, bi sprožila brezštevilne posledice . . .

Krzečovski je skril obraz v dlani in sedel nepremično, a medtem so zvezde plule niže in niže in zašle polagoma za step. Prepelice, skrite v travah, so se začele oglašati. Vsak trenutek se je imelo zdani.

Naposled so se polkovnikova razmišljanja okrepila na neomahljivo odločitev. Jutri udari na Hmielickega in ga stre v prah. Po njegovem truplu pride do bogastev in dostojanstev, postane orodje kazni v roki Poljske, njen branitelj, v bodočnosti njen dostojanstvenik

in senator. Po zmagi nad Zaporozci in Tatarji mu ne odreko ničesar.

In vendar — mu niso dali litinjskega starostva!

Ob tej misli je Krzečovski stisnil pesti. Niso mu dali starostva navzlic mogočnemu vplivu njegovih zavetnikov, Potockih, navzlic njegovim vojnim zaslugam, samo radi tega, ker je bil homo novus, njegov nasprotnik pa je bil knežjega rodu. V tej Poljski ni bilo dosti, če si postal slahčič, treba je bilo še čakati, da se je to plemstvo pokrilo s plesnobo, kakor vino, da je zarjavelo kakor železo.

Edini Hmielnicki bi mogel uvesti nov red, ki bi ga gotovo še celo sam kralj sprejel — toda nesrečnejši si razbija rajši glavo ob kudaške skale.

Polkovnik se je polagoma pomiril. Odrekli so mu enkrat

starostvo — kaj za to? Tembolj se bodo trudili ga nagraditi, zlasti če zmagaja in pogazil punt, ko oprostimo domače vojne Ukrajino, ha! celo Poljsko. Tarkrat mu ne odreko ničesar, tarkrat ne bo potreboval niti Potocških . . .

Zaspala glava mu je omahnila na prsi — in zaspal je ter sanjal o starostvih, kaštelanijah, nagradah kraljevih in zborovih . . .

Ko se je zbudil, se je zorilo. Na bajdakah je še vse spalo. V daljavi so se blesketale v blede, razprhli svetlobi Dnjeprrove vode. Okoli je vladala absolutna tišina. Baš ta tišina ga je zbudila.

Kudaški topovi so prenehali grmeti.

"Kaj je to?" je pomislil Krzečovski. "Prvi naval je odbit, ali je morda Kudak vzlet?"

Toda to ni mogoče.

Ne! Zbiti Kozaki leže kje daleč, od gradu in si ližejo rane, a enooki Grodzicki gleda nanje skozi strelnice, nanovo nastavljač topove.

Jutri ponove napad in si zopet polomijo zobe.

Vtem se je zdani. Krzečovski je zbudil ljudi na svojem bajdadu in poslal čoln po Flika. Flik je prišel nemudoma.

"Gospod polkovnik!" mu je rekel Krzečovski, "če kaštelana ne bo do večera in se v noči napad ponovi, pojdemo trdnjavo na pomoč."

"Moji ljudje so pripravljene," je odgovoril Flik.

Z9HVALA

Zelimo se zahvaliti vsem sosedom iz Orton Ct. in E. 63 St., ob priliki smrti našega ljubljenega očeta.

MIKE KUCLAR

ki je preminul 30. marca 1952.

Zalujoci:

Mary Fink, Louise Meyers, Julia Papuga, Helen Kosakowski, hčere; Matthew Kuclar, sin.

Cleveland, O., 21. aprila 1952.

NAZNANILO

Vsem Slovencem in Hrvatom naznanjava, da sva prevzela od Joe in Jennie Primc

DELIKATESNO TRGOVINO na 15508 Holmes Avenue

Postregla bova vedno z prvovrstno

GROCERIJO - MESOM ZA SENDVICE - SLADOLEDOM CIGARETI - CIGARAMI, itd.

Se priporočava v naklonjenost.

Leo in Cecelia Wolf, lastnika.

SEDAJ JE ČAS — da si se lahko izberete LEP LOT za vaš bodoči dom v EUCLIDU in okolici! Kajti vi vsi veste, da dobrih lotov resnično primanjkuje! MI imamo na razpolago še nekaj lepih lotov, na katere vam postavimo hišo po VAŠEM OKUSU!

Ustavite se v našem uradu za podrobnosti!

KOVAC REALTY

960 East 185th Street

KEEnmore 1-5030

Berite in naročite se na

KOPRIVE

"Mesečnik za štrgljanje ljudskih grešnikov" Humor in satira, poper in koprive na debelo in drobno Urejuje Ivan Jontez

Naročnina v U.S. \$1.00, izven U.S. \$1.50

KOPRIVE

1107 E. 74 St.

Cleveland 3, Ohio

OBLAK MOVER

Naša specielnost je prevažati klavirje in ledenice. Delo garantirano in postrežba točna. Obrnite se z vsem zaupanjem do vašega starega znanca

JOHN OBLAK

1146 E. 61. St.

HE 1-2730

ŽENINI IN NEVESTE!

Naša slovenska unijska tiskarna vam tiska krasna poročna vabila po jako zmerni ceni. Pridite k nam in si izberite vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Avenue

HEnderson 1-0628

DVA POGREBNA ZAVODA za zanesljivo izkušeno sočutno pogrebno postrežbo po ceni, ki jo SAMI izberete pokličite

A. GRDINA & SONS FUNERAL DIRECTORS
1853 East 67th St.
Klondike 1-2828 - Klondike 1-5099

DVA KRALJA — Švedski kralj Gustav Adolf (na levi) se pelje v državni kočiji ob strani danskega kralja Fridrika v kraljevo palačo v danski prestolnici.

NAROČITE SI

DNEVNIK

AMERIŠKO DOMOVINO

NAJVEČJI

SLOVENSKI

DNEVNIK

NAROČAJTE

TISKOVINE PRI

AMERIŠKI DOMOVINI